

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 21T/81/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117011623
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4117011623.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného D. R., pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 10.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku sa obžalovaný

D. R. K. A. F. L. O. , narodený XX.X.XXXX H. Ž.,
trvale bytom N.,
prechodne bytom G.. A.. Š. XXX/XX, Ú. U. Ž.,

o s l o b o d z u j e ,

spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre, podanej na Okresný súd Nitra dňa 23.08.2017 pod číslom 1Pv 875/2016, pre skutok obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že:

v čase odo dňa 6.12.2016 do dňa 19.12.2016, potom čo ako vodič vykonávajúci rozvoz tovaru pre zákazníkov obchodnej spoločnosti p.k. Solvent SK s.r.o. Lužianky a to na základe predchádzajúcej ústnej dohody s konateľkou obchodnej spoločnosti COOL FOOD original products, s.r.o. Nitra B.. K. T., ktorá bola dohodnutá v spojitosti s mandátnou zmluvou uzatvorenou medzi obchodnou spoločnosťou COOL FOOD original products, s.r.o. Nitra a obchodnou spoločnosťou p.k. Solvent Sk s.r.o. Lužianky dňa 30.11.2016, jednak osobne prevzal od zákazníkov platby za tovar, ktorý rozviezol na základe cestovného príkazu CP 5390/16, predstavované peňažnou hotovosťou vo výške 732,13 eur, ako aj osobne prevzal od Ľ. R., ktorý taktiež vykonával rozvoz tovaru pre zákazníkov obchodnej spoločnosti p.k. Solvent SK s.r.o. Lužianky, platby za ním rozvezený tovar na základe cestovných príkazov CP 5306/16, predstavované peňažnou hotovosťou vo výške 1 560,95 eur, CP 5334/16 predstavované peňažnou hotovosťou vo výške 1 397,16 eur a CP 5363/16 predstavované peňažnou hotovosťou vo výške 2138,81 eur, ako aj osobne prevzal od H. Á., ktorý taktiež vykonával rozvoz tovaru pre zákazníkov obchodnej spoločnosti p.k. Solvent SK s.r.o. Lužianky, platby za ním rozvezený tovar na základe cestovného príkazu CP 5387/16, predstavované peňažnou hotovosťou vo výške 698,28 eur s tým, že takto ním prevzaté peňažné prostriedky bol následne povinný hneď odovzdať do pokladne v prevádzke obchodnej spoločnosti p.k. Solvent SK s.r.o. Lužianky na Vinárskej ulici číslo 1 v Lužiankach, čo však neurobil a vyššie uvedené peňažné prostriedky v celkovej výške 6 527,33 eur si ponechal pre vlastnú potrebu s tým, že následne B.. K. T. dňa 19.12.2016 obchodnej spoločnosti p.k. Solvent SK s.r.o. Lužianky, peňažnú sumu vo výške 6 527,33 eur zaplatila, čím spôsobil poškodenú obchodnej spoločnosti COOL FOOD original products, Nitra, celkovú škodu vo výške 6 527,33 eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkazuje poškodenú právnickú osobu COOL FOOD original products, s.r.o. so sídlom Nitra, Mostná 29, IČO: 50 026 160, s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1 Pv 875/16/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 23.08.2017, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému D. R. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 02.02.2018, 13.03.2018, 15.05.2018, 14.06.2018, 17.07.2018, 06.09.2018, 11.10.2018, 15.11.2018, 07.02.2019, 04.02.2020, 17.09.2020, 13.10.2020 a 10.11.2020 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného D. R. (ďalej len „obžalovaný“), svedkyne - poškodenej K. T. (ďalej len „poškodená“), svedkov B.. G. G., H. Á., M. E., H. L., K. Š., G. R., Ľ. N.Í., O. M., G. T. K. R. D., prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, ako aj pripojených spisov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný D. R. na hlavnom pojednávaní dňa 02.02.2018 vyhlásil, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku a vypovedal, že v čase od 06.12.2016 do 19.12.2016 nevykonával žiadnu prepravu pre spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o., nakoľko nemal na to potrebné doklady, konkrétne tachografovú kartu, o vydanie ktorej požiadal až dňa 30.01.2017, o čom predložil aj oznámenie Ministerstva dopravy a výstavby SR, teda nemohol prevziať žiadny tovar ani finančné prostriedky. Obžalovaný uviedol, že v inkriminovanom období jazdil pre svojho brata G. R., rozvážal oblečenie pre HM, živil sa touto prepravou. Do 13.12.2016 vykonával činnosť pre poškodenú, s ktorou v tom čase chodil, rozvážal vzorky - potravinárske výrobky, bol v mliekarni Č. L. a používal vozidlo značky BMW, EČV: U.. So spoločnosťou COOL FOOD original products, s.r.o. mal pracovný vzťah, ktorý vznikol len na základe ústnej dohody s poškodenou, v zmysle ktorej sa mal starať o prevádzky poškodenej a vykonávať prácu vodiča podľa pokynov poškodenej. Vo vzťahu k spoločnosti p.k. Solvent SK s.r.o. (ďalej len „p.k. Solvent SK“) uviedol, že na základe informácií od brata Ľ. R., že táto spoločnosť hľadá prepravcov, kontaktoval konateľa spoločnosti svedka G., informoval sa o tejto spolupráci a sprostredkoval vykonávanie prepravy medzi touto spoločnosťou a spoločnosťou COOL FOOD original products, s.r.o. , a to mandátnou zmluvou. On prevzal mandátnu zmluvu od svedka G., dal ju na podpis poškodenej a opäť ju vrátil svedkovi G.. Zmluva bola podpísaná dňa 30.11.2016. On nemal podpísanú žiadnu pracovnú zmluvu s COOL FOOD original products, s.r.o. Spolupráca so spoločnosťou p.k. Solvent SK začala 31.10.2016, kedy začalo jazdiť vozidlo značky Iveco, patriace spoločnosti COOL FOOD original products, s.r.o. , na ktorom vykonával prepravu Ľ. R.. Spolupráca medzi spoločnosťami začala skôr, nakoľko sa dohodli, že vyskúšajú prepravu na jeden mesiac a v prípade dobrej spolupráce začnú vykonávať stálu prepravu na základe mandátnej zmluvy. Po podpise zmluvy začali jazdiť ďalšie dve vozidlá nad 3,5 t patriace spoločnosti p.k. Solvent SK a bolo na ne potrebné mať tachografovú kartu. Dňa 15.11.2016 sa dohodli Ľ. R. a p.k. Solvent SK, že bude pre nich vykonávať prepravu, pritom on nebol osobne prítomný. On sám zohnal vodiča H. Á., o ktorom vedel, že má tachografovú kartu, preto ho poslal do p.k. Solvent SK a tento začal pre nich vykonávať prepravu. Preprava tovaru fungovala tak, že ráno vodič prišiel do areálu spoločnosti p.k. Solvent SK, naložil si svoj tovar na svojej rampe, dostal GPS a dodacie listy a začal s rozvozom tovaru. Za tovar, ktorý sa neplatil na faktúru, dostal vodič peniaze v hotovosti, odovzdal faktúru a vystavil pokladničný doklad. Zákazníci vyplatili tovar vodičovi v hotovosti. Keď sa vodič vrátil do 15.00 - 15.30 hod., urobil vyúčtovanie jazdy účtovníčke. Ak sa vrátil neskôr, nechal si peniaze a vyúčtoval ich na druhý deň. Zároveň dodal, že v prípade, ak nedošlo k vyúčtovaniu, tovar vodičovi nebol ani naložený. Obžalovaný ďalej vypovedal, že v decembri 2016 vykonal jednu - dve jazdy, bolo to dňa 05.12.2016, kedy mal ráno dopravnú nehodu v Nitre, ale vozidlo bolo pojazdné, preto vykonal rozvoz tovaru, išlo o rozvoz bez finančnej hotovosti, pravdepodobne do Dunajskej Stredy. V ten večer zanesol vozidlo značky Iveco do servisu, kde bolo dva dni. Dňa 09.12.2016 ho kontaktoval konateľ G., že vodič vozidla U. XXX I. od 05.12.2016 nemá vykázané vyúčtovanie. V tomto týždni vykonával prepravu vodič Á., konkrétne od 05.12.2016 do 09.12.2016, s ktorým sa on sám snažil skontaktovať, nedovolal sa mu a následne túto vec už riešila poškodená so svedkom G.. Obžalovaný pri svojej výpovedi predložil súdu tiež uznesenia ČVS: ORP-1817/ZM-NR-2017 z 01.12.2017 a ORP-1037/NR-2017 z 24.08.2017, o odmietnutí podozrenia týkajúceho sa prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť B.. K. T. v čase od 31.10.2016 do 05.12.2016.

Súd postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 07.03.2017, pričom obžalovaný k rozporom uviedol, že tí dvaja vodiči, ktorí jazdili pre COOL FOOD original products, s.r.o., jazdili na vozidle do 3,5 t, ale tieto boli v servise v Ivecu, preto sa dohodli so svedkom G., že na záskok budú použité ich vozidlá. Obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol v prípravnom konaní, že dňa 09.12.2016 zaňho rozvážal tovar brat Ľ. R., keďže on sám v daný deň ráno išiel do A. na bitúnok, že v priebehu tohto dňa odskočil pomôcť bratovi G. R., keďže sa mu na diaľnici pri U. R. pokazilo auto a tiež, že dňa 09.12.2016 mu G. oznámil, že vodič Á. neodovzdal hotovosť za celý týždeň.

Svedkyňa - poškodená K. T. na hlavnom pojednávaní dňa 02.02.2018 vypovedala, že v pondelok dňa 12.12.2016 jej telefonoval konateľ spoločnosti p.k. Solvent SK, svedok G. s tým, že chýbala hotovosť za tovar vo výške cca 6.500,- eur. Uviedol, že zákazníci za tovar zaplatili, ale čiastka nebola vodičmi odovzdaná do pokladne spoločnosti. Ona kontaktovala obžalovaného, pričom tento rozhovor počula H. L., a žiadala od neho vysvetlenie a vrátenie peňazí, nakoľko v uvedenej dobe jazdil na autách obžalovaný a jeho brat Ľ. R., neskôr zistila, že do toho namočili aj H. Á.. Obžalovaný zavádzal, že peniaze spreneverili účtovníčky, už v telefóne jej povedal, že nič platiť nebude, vyhrážal sa jej kontrolami, pretože u poškodenej pracoval na čierno. Ona následne vo svojom dome našla jazdné listy a faktúry s dokladmi o prevzatí hotovosti za obdobie od 05.12.2016 do 09.12.2016, čo zatelefonovala obžalovanému a obžalovaný jej na to povedal, že ak na neho podá trestné oznámenie, tak on pôjde svedčiť proti bratovi Ľ.O. a H. Á.. Nakoľko bol zmluvný vzťah na dopravu uzavretý medzi spoločnosťou COOL FOOD original products, s.r.o. a p.k. Solvent SK, ona vyplatila spreneverenú hotovosť v plnej výške spoločnosti p.k. Solvent SK. Poškodená ďalej vypovedala, že spoluprácu s p.k. Solvent SK dohodol obžalovaný, ktorému tam dôverovali, nakoľko vystupoval ako jej manžel. Ona s nimi prišla do kontaktu, až keď sa prevalila táto aféra. Uviedla, že jazdiť mal H. Á. a Ľ. R., zaskakovať mala jeho priateľka a brat G.. Poškodená nemala vedomosť o tom, ktoré autá jazdili pre spoločnosť p.k. Solvent SK, nakoľko obžalovaný si s autami robil, čo chcel, ona sa nezúčastnila žiadnej prepravy, poprela, že by ona mala vlastných zamestnancov, deklarovala, že vodiči jazdili na vlastnú živnosť a že p.k. Solvent jej platila faktúry za použitie vozidiel COOL FOOD original products, s.r.o. na účet. Vozidlá, ktoré kúpila v dražbe, boli v dobrom technickom stave, ale odkedy ich prebral obžalovaný, boli neustále v servise. Poškodená sa nevedela spojiť s H. Á., ten mal uviesť G. R., že všetky peniaze odovzdal obžalovanému. Na záver uviedla, že s obžalovaným sa oficiálne rozišli v decembri 2016 a nemala vedomosť o tom, že by v období od októbra do decembra 2016 boli spolu s obžalovaným niekde mimo Nitry, s výnimkou svadby sesternice, kam obžalovaný len prišiel po nich.

Svedok B.. G. G. na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2018 vypovedal, že pracuje ako riaditeľ prevádzky p.k. Solvent SK, so sídlom v Lužiankach, pričom v priebehu mesiaca október 2016 zverejnili inzerát na prepravcu drogérie. Ozval sa mu pán, ktorý sa predstavil ako R. a tvrdil, že zastupuje spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o. Dohodli sa, že v priebehu novembra 2016 vyskúšajú spoluprácu na základe objednávok, spísali objednávku, zaslali ju do COOL FOOD original products, s.r.o. a každý deň chodili jednotlivým vodičom SMS objednávky s inštrukciami. Spolupráca bola počas novembra bezproblémová, na jednom aute jazdil Ľ. R., ktorý sa striedal s obžalovaným a na druhom aute jazdil H. Á.. Na základe dobrej spolupráce uzavrela ich spoločnosť so spoločnosťou COOL FOOD original products, s.r.o. dňa 30.11.2016 mandátnu zmluvu, ktorú podpísala poškodená ako konateľka. Uvedenú zmluvu poslali cez obžalovaného, s poškodenou komunikovali len telefonicky. On sám sa neskôr dozvedel, že Ľ. R., predtým ako mal ísť urobiť rozvoz na ich vozidle, si nechal od ich zamestnanca F. G. potvrdiť Dohodu o pracovnej činnosti. Ľ. R. tomuto zamestnancovi uviedol, že mu má potvrdiť predmetné tlačivo, aby nemal problém, keď ho zastaví polícia. On sa túto skutočnosť dozvedel až v decembri 2016, kedy mu obžalovaný volal, že jeho brat má s nimi uzavretú dohodu, a že to postúpia na inšpektorát práce ako čiernu prácu. V priebehu decembra 2016, kedy jazdili R. K. Á., začali problémy s odovzdávaním hotovosti od vodičov. Spočiatku peniaze odovzdávali do pokladne vodiči, neskôr to robil len obžalovaný, a to nepravidelne, na základe urgencií. To, že peniaze od vodičov vyzbieral obžalovaný, sa on dozvedel od vodičov Ľ. R. K. H. Á. a keď volal obžalovanému, tak ten mu uviedol, že peniaze mal a že ich príde odovzdať. Keď osobne stretol obžalovaného, ktorý prišiel do pokladne vyrovnať nejakú časť pred 06.12.2016, obžalovaný mu povedal, že žiadne peniaze nemal. Preto skontaktoval poškodenú, ktorá nakoniec celú dlžnú sumu vo výške 6.527,33 eura uhradila. Svedok na záver vysvetlil, že sa stávalo, že na rozvoz šiel iný vodič ako ten, ktorý mal, podľa plánu, realizovať rozvoz. Tiež vysvetlil, že s COOL FOOD original products, s.r.o. uzavreli dodatočne dohodu o prenájme ich vozidla IVECO nad 3,5t EČ: U. XXX I.. Svedok nevedel uviesť, či obžalovaný jazdil na ich vozidle, pretože pri nakládke nebol a podľa cestovného príkazu to tiež nebolo možné určiť, lebo mohol ísť iný vodič. Potvrdil, že za

COOL FOOD original products, s.r.o. jazdili vodiči Á., Ľ. R. K. D. R.. Vodiči s ich spoločnosťou nemali podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Vykonávanie prepravy ich tovaru vysvetlil tak, že cestovný príkaz aj s rozvozným plánom dostávali vodiči pred nakládkou tovaru a rozpis tovaru fungoval tak, že plánovačom dopravy bol deň predtým systémom vygenerovaný rozpis pre vodiča, ktorý bude ktorým nákladným autom realizovať rozvoz. Svedok dodal, že po 09.12.2016 už nerobili žiadne rozvozy cez firmu COOL FOOD original products, s.r.o., poškodená T. vyplatila sumu, ktorá nebola odovzdaná za obdobie od 06.12.2016 do 09.12.2016 a že spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o. používala iba jedno vozidlo na rozvoz ich tovaru, a to v dňoch 05.12, 08.12 a 09.12, v ostatných dňoch jazdilo ich vozidlo (p.k. Solvent).

Svedok H. Á. na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2018 vypovedal, že cez suseda G. R. sa dostal k robote vodiča a nevedel ani uviesť pre koho, keďže za celý čas mu nedali žiadnu zmluvu. G. R. ho zoznámil s obžalovaným, s ktorým sa dohodli, že bude jazdiť pre spoločnosť p. k. Solvent SK a bude rozvážať drogériu. Fungovalo to tak, že jazdil vždy iný smer, prebral tovar, časť bola na faktúry a časť na vyplatenie v hotovosti. Túto hotovosť vždy odovzdával buď obžalovanému, raz na pumpe, raz u nich doma a raz mu ich išla odovzdať jeho manželka alebo Ľ. R.. V období od 06.12.2016 do 09.12.2016 nevedel uviesť komu odovzdával peniaze za tovar, ale dvakrát odovzdal peniaze Ľ. R. na pumpe a raz bol Ľ. R. u neho. Stávalo sa aj to, že počas dňa mu zavola niektorý z nich, že koľko mal tržbu. Dohodli sa na mzde 45,- eur na deň plus náklady za naftu. Peniaze od obžalovaného ani od jeho brata nikdy nedostal, naftu platil z tržby, pričom vždy doložil pokladničný blok. Pri odovzdávaní peňazí mu obžalovaný kázal drobné si nechať s tým, že peniaze vyúčtuje obžalovaný v p. k. Solvent SK. Jeho v pokladni spoločnosti p. k. Solvent SK viackrát urgovali, aby odovzdal peniaze, on však uviedol, že ich odovzdal R.. On vykonával prepravy podľa pokynov obžalovaného, o tom kam mal ísť naložiť tovar, vedel vždy od obžalovaného, ktorý mu volal a pri rozvoze tovaru to fungovalo tak, že on sám vyložil tovar u zákazníka, tam mu potvrdili dodacie listy podpisom a pečaťou, jeden dodací list odovzdal odberateľovi a druhý spolu s peniazmi odovzdával buď obžalovanému alebo Ľ. R..

Svedkyňa M. E. na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2018 vypovedala, že od apríla 2016 pracovala pre poškodenú ako administratívna pracovníčka. Mala vedomosť o tom, že obžalovaný spolu s bratom Ľ. R. vozili nejakú drogériu pre spoločnosť p. k. Solvent SK a svedok G. ju skontaktoval, že sa mu nevrátila finančná hotovosť za tovar. Ona preto kontaktovala obžalovaného, ktorý telefón nezdvíhal, preto túto vec oznámila poškodenej. Pamätala si, že medzi COOL FOOD original products, s.r.o. a p. k. Solvent SK, existovala zmluva, na základe ktorej ona vystavovala faktúry pre p. k. Solvent SK. Súd postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 11.04.2017, kedy vypovedala, že viackrát obžalovaného telefonicky urgovala, aby dal všetko s neodovzdanou hotovosťou do poriadku, lebo inak im pozastavia platby za faktúry, na čo sa jej obžalovaný začal posmešne vysmievať do telefónu. Okrem toho uviedla, že vodiči Á. K. Ľ. R. jej do telefónu tvrdili, že vždy po jazde odovzdali hotovosť aj všetky papiere obžalovanému a tiež, že im svedok G. povedal, že obžalovaný odovzdával hotovosť do poklade p. k. Solvent SK aj za iných vodičov. Ďalej uviedla, že bola svedkom telefonátu obžalovaného s Á., kedy mu obžalovaný povedal, že „toto si rieš s konateľkou, ja som nikde neni napísaný, čo ja s tým mám“. K vzniknutým rozporom svedkyňa uviedla, že to čo vypovedala v prípravnom konaní bola pravda, len si na to nespomenula.

Svedkyňa H. L. na hlavnom pojednávaní dňa 14.06.2018 vypovedala, že poškodenej vypomáhala v domácnosti, obžalovaného osobne nepoznala. Vypovedala, že bola svedkom hádky poškodenej a obžalovaného, ktorá sa odohrala cez telefón pustený na hlasitý odposluch, kedy si obžalovaný pýtal peniaze od poškodenej za dlžnú výplatu a kedy sa hádali o autá. Vypočula si aj ďalší telefonát, v ktorom obžalovaný povedal, že peniaze za tovar dal bratovi, že sa to zaplatí, že nech poškodená nerobí škandál, a taktiež počula telefonát poškodenej so svedkom G., ktorý jej oznamoval, že obžalovaný zobral tovar a nevyplatil šesťtisíc eur.

Svedkyňa K. Š., partnerka obžalovaného sa na hlavnom pojednávaní dňa 17.07.2018 nevedela k sprenevere vyjadriť. S obžalovaným žije od decembra 2016, resp. od januára 2017, nikdy sa k nej zle nesprával, neoklamal ju. Uviedla, že proti obžalovanému vypovedala, lebo na ňu tlačili rodičia aj poškodená, ktorá ju navštívila, aby jej pomohla, aby obžalovaný „sedel“, čo najdlhšie a povedala jej, že využila to, že obžalovaný „sedel“, že tie peniaze mala ona, ale obžalovaný od toho nemal žiaden doklad. Poškodená na obžalovaného rozprávala veci, ktoré neboli pravdivé, ona ich pred prokurátorom, kam ju

poškodená zaviezla, potvrdila (že ju chcel znásilniť, zabiť, že obžalovaný chcel poškodenú napadnúť a zabiť ju), preto aby poškodená mala väčšiu šancu, aby jej v tejto veci uverili.

Svedok G. R., brat obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2018 vypovedal, že poškodenú videl 3-4 krát, do celej veci ho namotala, vyhrážala sa mu, obvinila ho z krádeže kosačky, volala mu, keď bola „ožratá“. Svedok uviedol, že sa spolu so svojim spoločníkom s poškodenou stretli, táto sa im vyhrážala, že ich zničí. Svedok potvrdil, že dňa 09.12.2016 sa mu pokazilo auto na diaľnici pri Zlatých Moravciach, kam mu obžalovaný prišiel pomôcť, pričom oprava trvala tak 3-4 hodiny.

Svedkovia Ľ. N., O. M., G. T. na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2018 vypovedali, že v rozhodných dňoch im tovar (drogériu) podľa objednávky priviezol nejaký vodič, meno ani tvár si nepamätali, tovar spolu s dodacím listom a faktúrou prevzali a šoférovi dali peniaze. Obžalovaného na hlavnom pojednávaní nespoznali.

Svedkyňa R. D. na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2019 vypovedala, že spolu s priateľom Ľ. R. vykonávala rozvoz tovaru - drogérie pre spoločnosť p.k. Solvent SK, ale v inkriminovaný týždeň ona už nepracovala, pracoval už len jej priateľ a vodič Á. a poškodená zavolať Ľ. R., že treba tento týždeň vyúčtovať. Preto dňa 10.12.2016 oni išli do Ú. Q. Á., ktorý im odovzdal všetky faktúry a hotovosť, a tieto následne odovzdali poškodenej na M.. Poškodená im povedala, že sa na to pozrie a o hodinu sa ozve, následne už len zavolať, že musela odísť na Č. L.. Pracovnú zmluvu s poškodenou nemali. Rozvoz fungoval tak, že každý večer im prišla SMS-ka, o koľkej sa tovar nakladá a na ktorej rampe. Prvé dva týždne (bolo to asi od 30.10. do 14.11.) sa jazdilo s autom poškodenej, boli to skúšobné týždne, či to bude finančne vychádzať, naložili tovar, rozviezli ho a ona vždy na prevádzkach osobne prevzala hotovosť. Po týchto dvoch týždňoch sa jazdilo na autách p.k. Solvent SK, boli to 12 tonové autá (U. XXX K. U. XXX), pamätala si ešte, že jej priateľ tam musel dávať svoju tachografovú kartu. Niekedy, približne 3-4 krát sa stalo aj to, že cestovný príkaz bol na meno Ľ. R., avšak fyzicky to nebolo možné, na jednom aute išla ona s Ľ. R., na druhom aute Á. a na ďalšom obžalovaný. Vypovedala, že boli upozornení na to, že bez hotovosti nemôžu nechať tovar na prevádzke. Na druhý deň ráno hotovosť spolu s cestnými príkazmi odovzdávali v p.k. Solvent SK. Svedkyňa tvrdila, že poškodená chcela, aby vyzbierané peniaze nechávali u nej na M., avšak ona s tým nesúhlasila, preto to, čo vyzbierala aj sama v p. k. Solvent SK odovzdala; ani obžalovanému peniaze nikdy neodovzdala. Vedela, že v týždni od 05.12 do 09.12.2016 dve jazdy jazdil aj obžalovaný.

Súd postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 27.06.2017, kedy o danej veci vypovedala detailnejšie. K vzniknutým rozporom svedkyňa uviedla, že bolo pravdou, že poškodená im ponúkla, aby vyzbierané peniaze nechávali u poškodenej doma na M., a potom im aj obžalovaný hovoril, že môžu nechať peniaze u poškodenej. Ona spolu s Ľ. R. druhého decembra skončili s jazdami, auto zamkli a 05.12.2016 boli odovzdať auto spolu s faktúrami v p.k. Solvent SK. Uviedla aj, že Ľ. R. na základe požiadania obžalovaného išiel na rozvoz tovaru aj v utorok a v stredu, možno aj v piatok, za tieto rozvozy doniesol faktúry a hotovosť, ktoré boli, spolu s hotovosťou aj s faktúrami od Á., odnieť poškodenej na M.. Poškodenej odovzdali viac tisíc eur, presnú sumu nevedela uviesť.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z listín predložených poškodenou a svedkom G. G. súd zistil, že G.U. G. zaslal dňa 12.12.2016 poškodenej prostredníctvom mailu cestovné príkazy, z ktorých nebola odovzdaná hotovosť, konkrétne išlo o cestovný príkaz CP5306 na deň 06.12.2016, z ktorého nebola odovzdaná suma 1560,95 eura, na základe ktorého sa realizovala doprava tovaru odberateľom aj: E.V., D., L. vozidlom U. XXX I. a vodičom Ľ. R., CP5334, z ktorého nebola odovzdaná suma 1397,16 eura na deň 07.12.2016, na základe ktorého sa realizovala doprava tovaru odberateľom aj: ZVARSERVIS, LN Trade vozidlom U. XXX I. a vodičom Ľ. R., CP5363 z ktorého nebola odovzdaná suma 712,25 eura plus 1.426,56 eura na deň 08.12.2016, na základe ktorého sa realizovala doprava tovaru odberateľom aj: K. H., B. V., JS-JASA vozidlom U. XXX I. a vodičom Ľ. R., CP5387, z ktorého nebola odovzdaná suma 382,76 eura plus 315,52 eura na deň 09.12.2016, na základe ktorého sa realizovala doprava tovaru odberateľom aj: SOMA AGRO, K. D., U. Š. vozidlom U. XXX I. a vodičom H. Á. a CP 5390, z ktorého nebola odovzdaná suma 732,16 eura na deň 09.12.2016, na základe ktorého sa realizovala doprava tovaru odberateľom aj: Ľ. N., G. T., C. M. vozidlom U. XXX I. a vodičom D. R., teda spolu 6.527,33 eura. Zároveň Svedok G. v

maili priblížil, že keď vodič odovzdal hotovosť, vtedy pokladnička na cestovný príkaz napísala odovzdal hotovosť, sumu, meno a podpis a prevzal hotovosť meno, podpis a pečiatku. G. v správe vysvetlil, že na cestovnom príkaze CP 5363 a CP 5387 boli rukou dopísané faktúry (suma 1.426,56 eura pri CP 5363 a suma 315,52- eura pri CP 5387), nakoľko išlo o prípad, kedy sa zákazník rozhodol zaplatiť v hotovosti, napriek tomu, že to pôvodne bola platba na faktúru, pričom tovar s faktúrou im bol dodaný už v predchádzajúcich cestovných príkazoch. Z cestovných príkazov vyplývalo aj to, že poškodená v hotovosti vyplatila jednotlivé sumy dňa 13.12.2016 a 19.12.2016, ktoré za spoločnosť p.k. Solvent SK prevzala A. Z príjmových a výdavkových pokladničných dokladov vyplývalo, že spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o. vyplácala obžalovanému výplatu za mesiace august až november 2016 v rôznych sumách. Ďalej z listín vyplývalo, že proti obžalovanému boli vedené rôzne súdne konania, figuroval na zozname dlžníkov v Sociálnej poisťovni aj vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Z predloženej kúpno-predajnej zmluvy vyplývalo, že spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o. predala obžalovanému osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia RS za sumu 26.080,- eur. Zo zmluvy o nájme rodinného domu a preberacieho protokolu vyplývalo, že spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o. prenajala rodinný dom v obci H. M.Š. prenajímateľom N. K. L. W..

Z účtovných dokladov súd zistil, že spoločnosť p.k. Solvent SK vystavila faktúry na tovar, ktorý bol dodaný jednotlivým odberateľom, pričom na každej faktúre bol položkovo rozpísaný jednotlivý tovar, celková suma, odberateľ a k faktúre bol pripojený pokladničný doklad (firme LN Trade dňa 07.12.2016 do Banskej Štiavnice tovar za 179,81 eura, firme K. H. AVANA dňa 08.12.2016 do Ludaníc tovar za 243,37 eura, firme C. L. na Korze, s.r.o. dňa 05.12.2016 a dňa 08.12.2016 do Topoľčian tovar za 1344,95 eura, 81,61 eura, 299,71 eura a za 254,06 eura, firme U. Š. - Záhradníctvo Š.Y. dňa 09.12.2016 do Vlčian tovar za 126,55 eura, firme C. L. dňa 06.12.2016 do Komárna tovar za 579,35 eura, firme L. N. dňa 09.12.2016 do Komárna tovar za 119,76 eura, firme C. M. dňa 09.12.2016 do Veľkých Kostolian tovar za 123,95 eura, firme G. T. dňa 9.12.2016 do Vrbového tovar za 286,06 eura, 286,08 eura, 202,34 eura, firme Š. D. ZVARSERVIS dňa 07.12.2016 do Kozároviec tovar za 1.217,35 eura, firme K. D. dňa 09.12.2016 do Horných Salib tovar za 122,93 eura, firme Soma Agro, s.r.o. dňa 09.12.2016 do Kajalu tovar za 133,28 eura, firme JS-JASA, s.r.o. dňa 08.12.2016 do Bošian tovar za 289,18 eura a za 71,23 eura, firme B.. B. V. dňa 08.12.2016 do Partizánskeho tovar za 108,47 eura). Zo zoznamu neuhradených faktúr spoločnosti p.k. Solvent SK vyplývalo, že spoločnosť evidovala neuhradené faktúry na meno vodiča L. R. č. CP5306 zo dňa 06.12.2016 na sumu 1.560,95 eura, č. CP5334 zo dňa 07.12.2016 na sumu 1.397,16 eura, č. CP5363 na sumu 712,25 eura, č. 16124307 na sumu 81,61 eura, č. 16124306 na sumu 1.344,95- eura, všetky zo dňa 08.12.2016. Na meno obžalovaného bola evidovaná neuhradená faktúra č. CP5390 zo dňa 09.12.2016, na sumu 732,16 eura, s poznámkou, že bola zaplatená dňa 13.12.2016. Na meno vodiča H. Á. boli evidované dve faktúry č. CP5387 na sumu 382,76 eura a č.16122152 na sumu 315,52- eura, obe zo dňa 09.12.2016. Z objednávky zo dňa 30.10.2016 vyplývalo, že spoločnosť Pemas plus spol. s.r.o. si od spoločnosti COOL FOOD original products, s.r.o. objednala rozvoz tovaru, materiálu a paliet na odberné miesta zákazníkov v období od 01.11.2016 do 30.11.2016.

Z mailovej správy zo dňa 22.12.2016 medzi poškodenou a obžalovaným súd zistil, že poškodená vyzývala obžalovaného, aby jej vrátil manko 6.660,- eur v p.k. Solvent SK, aby jeho brat L. dal poškodenej pracovnú zmluvu tak, ako sa dohodli a dal jej aj faktúru na 1.150,- eur, ktoré mu odovzdala v Tesco. Z mailovej správy zo dňa 25.01.2017 súd zistil zoznam obchodných partnerov s telefonickými kontaktmi, od ktorých vodiči R. K. H. Á. prevzali hotovosť a neodovzdali ich v p.k. Solvent SK. Z listu D. R. zo dňa 29.12.2016 vyplývalo, že obžalovaný žiadal poškodenú o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.650,08 eura.

Z dohody o pracovnej činnosti predloženej p.k. Solvent SK zo dňa 15.11.2016 vyplývalo, že L. R. uzavrel dohodu s p.k. Solvent SK, predmetom ktorej bolo vykonávať pre túto spoločnosť rozvoz tovaru, a to obdobie od 15.11.2016 do 15.11.2016, v druhej v spise zažurnalizovanej zmluve predloženej obžalovaným bol rozsah pracovného času vymedzený od 15.11.2016 do 15.12.2016, pričom v dátume 15.11.2016 je číslovka 1 prepísaná na číslovku 2. Z dovolenkového lístka vyplývalo, že L. R. mal ako vodič v spoločnosti p.k. Solvent SK dňa 15.11.2016 dovolenku. Z listu L. R. zo dňa 29.12.2016 vyplývalo, že menovaný žiadal spoločnosť p.k. Solvent SK o vyplatenie mzdy za obdobie od 15.11.2016 do 02.12.2016 na základe Dohody o pracovnej činnosti vo výške 1.250,- eur.

Z mandátnej zmluvy uzavretej medzi mandatárom COOL FOOD original products, s.r.o. zastúpeným poškodenou a mandantom p.k. Solvent SK zastúpeným B.. D. L. zo dňa 30.11.2016 vyplývalo okrem

iného, že mandatár sa zaviazal pre mandanta zabezpečiť prepravu, distribúciu, zvoz tovaru a úkony súvisiace, najmä prebrať hotovostné platby od zákazníkov mandanta, vybavovanie reklamácií a pod. s tým, že všetko, čo mandatár získal, najmä hotovosť, bol povinný mandantovi odovzdať najneskôr do dvoch nasledujúcich pracovných dní. Za túto činnosť sa mandant zaviazal mandatárovi zaplatiť dohodnutú odmenu. V článku objednávania prepravy bolo uvedené, že preprava bude objednaná najneskôr do 20.00 hod. dňa, ktorý predchádza dňu, v ktorom má byť preprava mandatárom realizovaná. V prípade, že poverený pracovník mandanta usúdi, že je tovar potrebné naložiť ešte v ten istý deň, musí o tomto informovať mandatára do 16.00 hod. dňa, v ktorom sa má preprava mandatárom realizovať. Podľa zmluvy mandatár prevzal na seba zodpovednosť za škodu a zverenú hodnotu, najmä za zverenú hotovosť a tovar. Mandatár bol, podľa zmluvy, oprávnený svoje záväzky (povinnosti) splniť aj prostredníctvom tretej osoby, avšak za ich splnenie zodpovedal, tak, ako by ich pre mandanta uskutočňoval sám. Z prílohy k mandátnej zmluve, konkrétne z článku 4., vyplývalo, že mandatár preberá plnú zodpovednosť za tovar a zverenú hodnotu okamihom potvrdenia (vlastnoručným podpisom) kópie rozvozového plánu alebo cestovného príkazu. Táto zodpovednosť zaniká až odovzdaním príslušného počtu paliet a kartónov (tovaru a zverených hodnôt) na predajni zákazníka (obchodného partnera mandanta), prípadne vrátením tovaru mandantovi. Z článku 9. bolo zrejmé, že ak zákazník zaplatí mandatárovi hotovosť za tovar, mandatár je na požiadanie zákazníka povinný potvrdiť prevzatie hotovosti dokladom vystaveným v ERP mandanta. Zo splnomocnenia zo dňa 30.11.2016 vyplynulo, že splnomocniteľ p. k. Solvent SK, s.r.o. splnomocnil splnomocnenca COOL FOOD original products, s.r.o. na prepravu tovaru v rozsahu sortimentu splnomocniteľa, zabezpečenia distribúcie tovaru, jeho zvozu a úkonov s tým súvisiacich, najmä preberania hotovostných platieb od zákazníkov splnomocniteľa.

Z poznámok písaných svedkyňou R. D. súd zistil, že dňa 09.12.2016 bol vykonaný rozvoz tovaru, ktorý začal v Lužiankach, pokračoval do Brezovej p. Bradlom, na Myjavu, do Starej Turej, do Vrbového a Veľkých Kostolian na vozidle U. XXX I.. Z listín predložených obžalovaným bolo zistené, že na základe faktúry 160100347 COOL FOOD original products, s.r.o. fakturoval cestnú dopravu za 31.10.2016 v sume 120,20 eur spoločnosti p. k. Solvent SK, s.r.o., ktorú vykonal L. R. vozidlom U. XXXIP, na základe faktúry 160100361 COOL FOOD original products, s.r.o. fakturoval cestnú dopravu za 15.11.2016 v sume 278,25 eura spoločnosti p. k. Solvent SK, ktorá bola vykonaná vozidlom U. XXXGB a na základe faktúry 160100362 COOL FOOD original products, s.r.o. fakturoval cestnú dopravu za 25.11.2016 v sume 125,14 eur spoločnosti p. k. Solvent SK, ktorá bola vykonaná vozidlom U. XXXGD. Obžalovaný tiež predložil mail od G. G., v ktorom písal L. R., že dohoda o pracovnej činnosti je neplatná, pretože bola spísaná nezákonne bez jeho vedomia, podpísaná pracovníkom logistiky, ktorý nemal oprávnenie takúto dohodu podpísať, preto z nej pre jeho firmu nevyplývajú žiadne povinnosti voči L. R.. Obžalovaný predložil aj farebné fotografie z 09.12.2016 z 9:39 hod. a z 11:44 hod., na ktorých je odstavená modrá dodávka, z ktorej sú povytáňované veci a z 09.12.2016 o 8:26 hod., na ktorej sú visiace ošipané na hákoch. Z odpovede svedka H. Á. na výzvu súdu zo dňa 01.10.2020 vyplývalo, že svedok vykonával pre spoločnosť p.k. Solvent SK v dňoch 06.12.2016 - 09.12.2016 jazdy, ktoré mal v poznámkach presne rozpísané a zodpovedali trase uvedenej v CP 5387. Svedok uviedol, že obžalovanému a jeho bratovi L. R. odovzdal niekoľkokrát obálku s finančnou hotovosťou, ktorú si prišli vyzdvihnúť k nemu domov, na adresu trvalého pobytu. Z odpovede Solvent SR, spol. s.r.o. na výzvu súdu zo dňa 06.10.2020 vyplývalo, že v dňoch 06.12.2016-09.12.2016 boli vykonávané prepravy na vozidlách s evidenčnými číslami U., išlo o nákladné vozidlo do 3,5t, zn. Iveco Daily, bez tachografu, ktoré patrilo spoločnosti COOL FOOD original products, s.r.o. a U. vozidlo, išlo o nákladné vozidlo nad 3,5t, zn. Iveco Eurocargo, s tachografom, ktoré patrilo spoločnosti p.k. Solvent SK. Na vozidle s EČ U. v uvedenom období bola použitá tachografová karta vodiča H. Á.. Spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o. si od spoločnosti p.k. Solvent SK prenajala vozidlo na základe Dohody o prenájme vozidla, pričom hlavným dôvodom prenájmu bol evidentný záujem obžalovaného o odkúpenie vozidla. Na tomto vozidle vodiči vykonali skúšobné jazdy, po odkúpení vozidla mala spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o. na ňom vykonávať rozvoz tovaru pre spoločnosť p.k. Solvent SK.

Z výpisov zo živnostenského registra vyplývalo, že jedným z odberateľov tovaru od spoločnosti p. k. Solvent SK, s.r.o. bola osoba vystupujúca pod obchodným menom K. H. AVANA s miestom podnikania M., Š. XXX/XX. Ďalším odberateľom bol C. L. s miestom podnikania L., H. X/XX. Z výpisu z Obchodného registra vyplývalo, že odberateľom tovaru bola aj spoločnosť C. L. na Korze, s.r.o., so sídlom v Topoľčanoch. Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti COOL FOOD ORIGINAL PRODUCTS, S.R.O. zo dňa 29.11.2016 a dňa 07.03.2017 vyplývalo, že od 27.10.2015 bola jediným konateľom a

spoločníkom B.. K. T.. Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti p.k. Solvent SK zo dňa 07.03.2017 vyplývalo, že konateľmi spoločnosti boli G. G., B.. D. L. K. G. R..

Z evidenčnej karty vozidla značky Mercedes- Benz 313 CDI s Y. M. zo dňa 20.12.2016 súd zistil, že užívateľom bol G. R., vlastníkom D. V.. Z evidenčnej karty vozidla zn. Citroen Xsara s EČ E. zo dňa 07.03.2017 zistil, že vlastníkom a užívateľom bol G. N.. Z evidenčnej karty vozidla zn. Škoda Octavia s EČ F. zo dňa 07.03.2017 zistil, že vlastníkom a užívateľom bol M. C.. Z evidenčnej karty vozidla zn. Renault Laguna s EČ U. zo dňa 07.03.2017 zistil, že vlastníkom a užívateľom bola L. R.. Z evidenčnej karty vozidla zn. Renault Clio s EČ U. zo dňa 07.03.2017 zistil, že vlastníkom a užívateľom bola K. Š..

Z odpisu registra trestov svedka L. R. zo dňa 16.09.2020 vyplývalo, že svedok bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. Z lustrácie ZVJS zo dňa 16.09.2020 vyplývalo, že svedok L. R. sa nenachádzal vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody. Z lustrácie STA zo dňa 16.09.2020 súd zistil, že proti svedkovi L. R. boli evidované dve právoplatne skončené súdne konania. Z odpovede zo Sociálnej poisťovne zo dňa 29.06.2020 súd zistil, že svedok L. R. bol naposledy evidovaný ako SZČO a to obdobie od 01.07.2014 do 30.12.2016. Z odpovede KR PZ v Nitre zo dňa 20.10.2020 súd zistil, že žiadosť Okresného súdu Nitra o predvedenie svedka L. R. bola odstúpená na OR PZ Levice, nakoľko týmto útvaram bolo dňa 17.01.2019 vyhlásené celoštátne pátranie z dôvodu vydania príkazu na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody Okresným súdom Levice.

Z uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 22.11.2017, ČVS: ORP-212/3-VYS-NR-2017 vyplývalo, že proti obžalovanému bolo vznesené obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona. Uznesením zo dňa 15.05.2017, ČVS: UHCP-60/NJ-Z-2017, bolo začaté trestné stíhanie pre zločin obchodovania s ľuďmi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 179 odsek 1 Trestného zákona, uznesením zo dňa 23.07.2017, ČVS: ORP-520/1-VYS-NR-2017, bolo začaté trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a iné a uznesením zo dňa 09.02.2017, ČVS: ORP-212/3-VYS-NR-2017 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Z aktuálnych odpisov registra trestov ako aj z pripojených spisov Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/222/2011, sp. zn. 2T/41/2016, Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/99/2014, Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3T/63/2015 a Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/51/2017 vyplývalo, že obžalovaný bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný, v dvanástich prípadoch za trestné činy proti majetku (podvod, krádež, sprenevera) a v jednom prípade za trestný čin proti poriadku vo verejných veciach (falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky). Obžalovanému boli v dvoch prípadoch uložené tresty alternatívne, v jednom prípade trest nepodmienečný a v ostatných prípadoch bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Naposledy bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/41/2016 zo dňa 21.03.2018, právoplatným dňa 23.03.2018 uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/155/2013. Rovnako tak došlo k odsúdeniu obžalovaného aj v konaní pred Okresným súdom Galanta sp. zn. 3T/51/2017 pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 2T/99/2014 pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pričom súdy upustili od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/155/2013. V konaní pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/155/2013 bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 22.01.2015 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/22/2015 za skutky spáchané v roku 2010 a 2011 odsúdený pre spolupáchateľstvom spáchaný zločin podvodu podľa § 20 k § 221, odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a pre pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na nepodmienečný úhrnný a spoločný trest odňatia slobody na päť rokov so zaradením do minimálneho stupňa stráženia, pričom súd zrušil výrok o vine, o treste a náhrade škody rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/83/2012 zo dňa 17.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/104/2013 z 26.11.2013. Obžalovaný bol z tohto výkonu trestu podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 24Pp/68/2015 zo dňa 08.01.2016 a bola mu uložená skúšobná doba na tri roky. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, lustrácie STA a lustrácie Generálnej prokuratúry vyplývalo, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát priestupkovo prejednávaný, jednalo sa o priestupky proti bezpečnosti a plynulosti

cestnej premávky. Okrem toho sa proti obžalovanému viedli tri neskončené trestné konania, vrátane predmetného trestného konania. Lustrácia ZVJS bola negatívna.

Súd podľa § 272 odsek 3 a § 277 odsek 2 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným a to vypočutím svedkov H. E., K. H., G. L., G. D., U. Š., C. L., K. L., K. D., R. R., B.. B. V.K. K. Y. Š., vzhľadom na to, že vykonávanie týchto dôkazov súd považoval za nadbytočné a obštrukčné zo strany obžalovaného, pretože listinné dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní a týmito svedkami do spisu doložené pri ich výsluchoch považoval súd za dostatočné pre náležité zistenie skutkového stavu. Rovnako pre neodôvodnenosť odmietol vypočuť svedka L., konateľa p.k. Solvent SK a zamestnanca inšpektorátu práce. Súd ustúpil od vykonania dôkazov vypočutím svedka L. R., pretože tohto sa polícii opakovane nepodarilo pred súd predviesť ani zadržať (podľa správ Policajného zboru sa takmer dva roky nedarí realizovať príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody tohto svedka, preto by bolo nepravdepodobné, ak by sa podarilo obmedziť svedkovi osobnú slobodu v tomto konaní) a od vykonania konfrontácie medzi svedkyňou T. a svedkyňou D., ktorá sa pre pandemickú situáciu odmietala dostavovať na súd, a to pre nemožnosť ich vykonania a tiež kvôli tomu, že prejednávaná vec je reštančnou vecou a odďaľovanie rozhodnutia odročovaním hlavného pojednávania pre vypočutie svedka, ktorý sa zrejme vyhýba výkonu trestu útekom a skrývaním, by nevyhovovalo požiadavke rýchlosti tohto trestného konania,

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný skutok sa stal, vykazuje všetky znaky prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, avšak vykonané dokazovanie neumožňovalo ustáliť a prijať nepochybný záver o tom, že to bol obžalovaný, kto spáchal žalovaný skutok, pretože nepriame dôkazy, resp. len domnienky, na ktorých bola postavená obžaloba, neboli takej povahy, aby bolo možné na nich založiť rozhodnutie o vine obžalovaného v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 213 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Objektom trestného činu sprenevery je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci. Objektívna stránka spočíva v prisvojení si cudzej veci, ktorá bola páchatelovi zverená a v spôsobiť malej škody. Páchatel si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom zverenia a zmarí tak základný účel zverenia takým spôsobom, že znemožňuje veriteľovi trvalo navrátiť vec pôvodnému určeniu. Formy takéhoto konania sú rôznorodé (napr. predaj zverenej veci, jej spotrebovanie). Cudzou vecou sa rozumie vec, ktorá nepatrí páchatelovi buď vôbec, alebo nepatrí výlučne len jemu. Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Z dokazovania, podloženého objektívnymi - listinnými dôkazmi (cestovné príkazy, listiny predložené poškodenou a svedkom G. G., účtovné doklady predložené jednotlivými odberateľmi) bolo vyvoditeľné, že v dňoch od 06.12.2016 do 09.12.2016, nie ako bolo uvedené v obžalobe od 06.12.2016 do 19.12.2016, čo však súd vzhľadom na oslobodzujúci výrok nemohol zmeniť, boli na základe mandátnej zmluvy z 30.11.2016 vykonávané prepravy drogeriového tovaru okrem iným aj odberateľom - zákazníkmi L. N., O. M., G. T., H. E., K. H., G. L., G. D., U. Š., C.O. L., K. L., K. D., R. R., B.. B. V. K. Y. Š. pre spoločnosť p.k. Solvent SK spoločnosťou COOL FOOD original products, s.r.o. a to podľa cestovných príkazov č. 5306, č. 5334, č. 5363, 5387, č. 5390, ktoré podľa jednotlivých príkazov boli realizované (odpoveď Solvent SR, spol. s.r.o. zo 06.10.2020) buď motorovým vozidlom U. XXXGB (nákladné vozidlo nad 3,5t, zn. Iveco Eurocargo, s tachografom, ktoré patrilo spoločnosti p.k. Solvent SK, pričom bola použitá tachografová karta vodiča H. Á.), na ktorom jazdy mali vykonávať vodiči (pretože na cestovných príkazoch boli zapísané ich mená) buď L. R. v dňoch 06.12.-08.12.2016 alebo dňa 09.12.2016 svedok H. Á. alebo obžalovaný dňa 09.12.2016 motorovým vozidlom U. XXXIP (nákladné

vozidlo do 3,5t, zn. Iveco Daily, bez tachografu, ktoré patrilo spoločnosti COOL FOOD original products, s.r.o.), z ktorých spoločnosti p.k. Solvent SK, s.r.o. nebola odovzdaná suma spolu 6.527,33 eura, hoci zákazníci vodičom, ktorí tovar doviezli, za tovar v hotovosti zaplatili (účtovné doklady od odberateľov, výpisy z obchodného registra a zo živnostenského registra). Dlžnú sumu 6.527,33 eura zaplatila v dňoch 13.12.2016 a 19.12.2016 poškodená B. K. T. ako konateľka a spoločníčka COOL FOOD original products, s.r.o. (listiny predložené poškodenou, jej výpoveď, výpoveď svedka G., výpisy z obchodného registra).

V danom prípade proti obžalovanému svedčila poškodená K. T., ktorá tvrdila, že peniaze spoločnosti p.k. Solvent SK za dodaný a tovar zaplatený zákazníkmi neodovzdal jej bývalý druh - obžalovaný, s ktorým mala ústnu dohodu a s ktorým mala od rozchodu v decembri 2016 naštrbené vzťahy (maily, listy, výzvy, uznesenia o odmietnutí rôznych trestných oznámení, či už zo strany obžalovaného alebo poškodenej). Tomuto jej tvrdeniu zodpovedala aj výpoveď svedka G. G., ktorý zastupoval spoločnosť p.k. Solvent SK, s.r.o. a ktorý zhodne s poškodenou uvádzal, že dlžná čiastka nebola odovzdaná vodičmi, ktorí prepravu v inkriminovanom týždni vykonávali (obžalovaný, L. R., H. Á.), že peniaze za rozvoz tovaru za toto obdobie od vodičov vyzbieral obžalovaný a neodovzdal ich, čo sa svedok G. dozvedel sprostredkované od vodičov, ktorí v tom čase aj s obžalovaným ich tovar rozvážali. Svedok G. tvrdil aj to, že keď volal obžalovanému, tak ten mu uviedol, že peniaze mal a že ich príde odovzdať, ale pri osobnom stretnutí mu obžalovaný povedal, že žiadne peniaze nemá. Aj svedkyňa E. sa len nepriamo od svedka G. dozvedela, že peniaze p.k. Solvent SK chýbali a že ich neodovzdal obžalovaný.

Tvrdenia poškodenej T. a svedka G. neboli podporené inými dôkazmi, naopak v prospech obžalovaného svedčili nasledovné dôkazy:

1. Obžalovaný podľa cestovných príkazov mal vykonať len jednu prepravu a to dňa 09.12.2016 (CP 5390), z ktorej nebola odovzdaná suma 732,13 eura, pričom na cestovnom príkaze č. 5390 bolo meno obžalovaného uvedené ako meno vodiča, pričom nebolo dokázané, že túto prepravu obžalovaný dňa 09.12.2016 reálne vykonal (výpovede obžalovaného, svedka G., podľa ktorého nie vždy vykonával prepravu ten vodič, ktorý bol uvedený na cestovnom príkaze). Uvedený záver vyplýval aj z toho, že podpis na cestovnom príkaze č. 5390 v kolónke prevzal vodič dňa 09.12.2016 očividne nie je podpisom obžalovaného (výpoveď svedkyne T.Á., Psovej, tomuto podpisu nezodpovedajú ani podpisy obžalovaného na zápisniciach o jeho výsluchoch nachádzajúcich sa v spise, napr. 546-549). Uvedenému záveru zodpovedala aj výpoveď svedka G. R., ktorý potvrdil, že obžalovaný bol v čase rozvozu tovaru dňa 09.12.2016 na inom mieste, že mu pomáhal s opravou pokazenej dodávky na diaľnici pri Zlatých Moravciach, k čomu obžalovaný predložil fotografie z toho dňa a poznámky písané svedkyňou D., podľa ktorých jazdy tak ako boli ňou dňa 09.12.2016 zapísané, zodpovedali cestovnému príkazu č.5390, čo znamenalo, že tieto jazdy vykonal uvedeného dňa L. R., pretože svedkyňa D. ako partnerka L. R. robila závozníčku, resp. pomáhala s administratívnou činnosťou týkajúcou sa jazd výlučne pre neho (výpoveď svedkyne D.);
2. Ostatné cestovné príkazy č. 5306, č. 5334, č. 5363, 5387, podľa ktorých prepravy vykonávali len L. R. a H. Á., teda bolo zrejmé, že podľa príkazov mali platby od zákazníkov prevziať práve títo šoféri;
3. Výpoveď poškodenej a uznesenia ČVS: ORP-1817/Zm-2017 a ORP-1037/NR-2017, že obžalovaný nebol zamestnancom COOL FOOD original products, s.r.o. a nemal podpísanú s touto spoločnosťou ani so spoločnosťou p.k. Solvent SK ani dohodu o hmotnej zodpovednosti, preto nebolo zrejmé na základe čoho obžalovanému vyplývala povinnosť prevziať od zákazníkov platby za tovar a ako zverené veci ich odovzdať p.k. Solvent SK (dohoda o pracovnej činnosti z 15.11.2016 bola na meno L. R., aj keď ju možno považovať ako podpísanú za pochybných okolností, prinajmenšom kvôli prepísanému dátumu v zmysle mailu svedka G. L.Š. R.);
4. Výpoveď svedka H. Á., že peniaze za rozvezený tovar odovzdával buď obžalovanému alebo L. R., pričom nevedel uviesť kedy a koľko peňazí ktorému z nich dal;
5. Výpoveď svedkyne D., že všetky peniaze za rozvoz tovaru za týždeň od 06.12.2016 do 09.12.2016, ktorý vykonával jej druh L. R. a tiež H. Á., ku ktorému s L. R. išli zobrať peniaze za rozvoz, odovzdala do rúk poškodenej T. u nej doma;
6. Výpovede svedkov M., N. K. T., ktorý si na vodiča, ktorému dňa 09.12.2016 platili za tovar nepamätali, teda ani tomu, komu „zverili“ peniaze; obžalovaného na hlavnom pojednávaní nespoznali.
7. Výpoveď svedkyne Š., ktorá uviedla, že poškodená T. sa ju snažila usmerňovať ako vypovedať proti obžalovanému tak, aby obžalovaný „sedel“, čo najdlhšie a povedala jej, že tie peniaze mala poškodená, ale obžalovaný od toho nemal žiaden doklad;

8. Výpoveď svedkyne H. L., že bola svedkom telefonátu na hlasitý odposluch medzi poškodenou a obžalovaným, v ktorom obžalovaný povedal, že peniaze za tovar dal bratovi, že sa to zaplatí, že nech poškodená nerobí škandál, a taktiež počula telefonát poškodenej so svedkom G., ktorý jej oznamoval, že obžalovaný zobral tovar a nevyplatil šesťtisíc eur;

9. Mandátna zmluva z 30.11.2016, na základe ktorej sa spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o ako mandatár, nie obžalovaný, pre mandanta p.k. Solvent SK zaviazala zabezpečovať prepravu, distribúciu, zvoz tovaru a úkony súvisiace, najmä preberať hotovostné platby od zákazníkov mandanta s tým, že všetko, čo mandatár získal, najmä hotovosť, bol povinný mandantovi odovzdať najneskôr do 2 nasledujúcich pracovných dní, pričom iba spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o, nikto iný, prevzala na seba zodpovednosť za škodu, za zverenú hodnotu, najmä za zverenú hotovosť a tovar. Spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o bola oprávnená v zmysle tejto zmluvy svoje záväzky (povinnosti) splniť aj prostredníctvom tretej osoby, avšak za ich splnenie zodpovedala tak, ako by ich pre p.k. Solvent SK uskutočňovala sama.

V zmysle vyššie rozpisovaných ospravedlňujúcich dôkazov bolo potrebné prisvedčiť obrane obžalovaného, že mu nebolo, ako vodičovi, relevantne preukázané vykonanie ani jednej prepravy, po ktorej mali byť spreneverené peniaze p.k. Solvent SK, teda že by mu niekto peniaze za dodaný tovar zveril, že nebol v žiadnom pracovnom vzťahu ani ku COOL FOOD original products, s.r.o ani ku p.k. Solvent SK, že nebol zaviazaný k žiadnej hmotnej zodpovednosti za prebratú hotovosť (výpovede obžalovaného, poškodenej, svedka G. a svedka Á., mandátna zmluva, uznesenia ČVS: ORP-1817/Zm-2017 a ORP-1037/NR-2017), na základe ktorej by bolo možné mu pripočítať spreneveru zverených peňazí za odovzdaný tovar, ktorí zaplatili jednotliví zákazníci nejakému vodičovi, ktorý tovar doviezol, a ktorého si títo zákazníci nepamätali. Preto nebolo možné ani určiť, že si obžalovaný cudzie veci (peniaze zaplatené zákazníkmi za tovar), ktoré by mu boli zverené na základe nejakej zmluvy alebo z dôvodov plnenia nejakých úloh, prisvojil teda, že by to bol práve obžalovaný, komu bola suma 6 527,33 eura niekedy niekým zverená a že to bol práve obžalovaný, kto túto sumu použil v rozopre s účelom jej zverenia (podľa mandátnej zmluvy odovzdať peniaze p.k. Solvent SK bola zaviazaná spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o., nie obžalovaný ako bolo uvedené v obžalobe). Zostali následne osamotené tvrdenia poškodenej a svedka G., nepriamo svedkyne E. o tom, že spreneveru spáchal obžalovaný, pretože tieto neboli ničím relevantným podložené, títo svedkovia obžalovaného nikdy nevideli prebrať peniaze za tovar, nikdy neboli prítomní pritom ako obžalovaný vozil tovar, za ktorý mal inkasovať peniaze, ich tvrdenia vychádzali len z vyhlásení poškodenej, ktorá po rozchode mala s obžalovaným naštrbené vzťahy prameniace aj zo vzájomných trestných oznámení, preto automaticky pripisovala vinu za chýbajúce hotovostné platby obžalovanému, o ktorom si mimochodom zistila, že už „sedel“ ako aj z domnienky, ktorá pramenila zrejme z toho, že obžalovaný sa pri podpisovaní mandátnej zmluvy angažoval a v tom čase vystupoval ako partner poškodenej a ako ten, kto „zastrešoval“ vykonávanie prepravy spoločnosťou COOL FOOD original products, s.r.o. pre spoločnosť p.k. Solvent SK, s.r.o. v zmysle mandátnej zmluvy (listiny predložené poškodenou, lustrácie na obžalovaného, výpovede poškodenej, svedka G., svedkyne Š.).

V súvislosti s prejednávacou vecou bolo nutné zdôrazniť, že vina musí byť dokázaná, a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo, a to aj v prípadoch, ak obžalovaný „vykazuje bohatú“ kriminálnu minulosť (lustrácie na obžalovaného, súdom pripojené spisy). Je pravdou, že súd môže oprieť vinu aj o nepriame dôkazy, ale to len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto len jeden alebo dva nepriame dôkazy), vzájomne sa dopĺňajúce a na seba nadväzujúce, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosti, z ktorých je možné vyvodiť len jeden jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Súd sa v prejednávanom prípade riadil práve touto zásadou (§ 2 odsek 4 Trestného poriadku), použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (súdu sa totiž nepodarilo objasniť všetky skutkové okolnosti, teda kto ako vodič skutočne vykonával v dňoch 06.12.2016 do 09.12.2016 rozvoz tovaru pre p.k. Solvent SK, s.r.o., kto naozaj prevzal od zákazníkov platby za tovar na základe cestovných príkazov uvedených v obžalobe, teda kto ich reálne neodovzdal p.k. Solvent SK, kto si ich prisvojil a na základe čoho bol obžalovaný povinný následne odovzdať do pokladne prevádzky p.k. Solvent SK, s.r.o.). V danom prípade

aj po celom vykonanom dokazovaní existovali o otázke viny obžalovaného naďalej rozumné pochybnosti, ktoré nebolo možné odstrániť inými dôkazmi (bolo by mylné sa domnievať, že ak by sa aj súdu podarilo vypočuť brata obžalovaného L. R., že by tento „prevzal vinu za spreneveru na seba namiesto brata“ alebo že by sa konfrontáciou medzi poškodenou a svedkyňou D. podarilo odstrániť rozpory ohľadne toho, či poškodená prevzala vyzbierané peniaze od vodičov od svedkyne Psotovej). Bolo nevyhnutné zdôrazniť, že rozhodnutie o vine obžalovaného musí vychádzať z vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením nie je možné dospieť k inému záveru, resp. ktoré nepripúšťajú aj alternatívny záver a pre obžalovaného priaznivejší záver, pokiaľ ide o otázku viny. Vina obžalovaného musí byť teda jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná. Uznanie viny zo žalovanej trestnej činnosti nie je možné založiť na hypotetických záveroch dvoch svedkov (poškodenej a svedka G.), ktoré sú v rovni pravdepodobnosti, a to ani pravdepodobnosti vyššieho stupňa. Pre takýto výrok musí byť daná istota, o ktorej, vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov, nie je dôvod pochybovať. Ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej čo do otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovaného. Inak povedané, ak v trestnej veci vykonané dôkazy pripúšťajú alternatívnu možnosť o nevine, je súd povinný v zmysle princípu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech veci obžalovaného) obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodiť. Pokiaľ možno v trestnom konaní na základe vykonaného dokazovania dospieť k niekoľkým pravdepodobným skutkovým verziám (ako v tejto prejednávanej trestnej veci, že páchatelom by mohli byť aj iné osoby), je súd povinný prikloniť sa k verzii, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, nakoľko iba tak nedochádza k porušeniu princípu rozhodovania v zmysle spomínanej zásady „in dubio pro reo“, a tým aj zásady prezumpcie nevinu. Teda ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nemôže byť zákonným podkladom pre odsudzujúci výrok. V prípade, ako bol tento, že pochybnosti o skutkových otázkach, teda kto skutočne prevzal od zákazníkov platby za tovar a tieto neodovzdal p.k. Solvent SK a „spreneveril“ ich, ktoré boli pre posúdenie viny obžalovaného právne významnými a nebolo možno ich odstrániť ani vykonaním a zhodnotením všetkých dostupných dôkazov, bolo nevyhnutné rozhodnúť v prospech obžalovaného postupom v zmysle § 285 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Súd preto obžalovaného podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, sp. zn. 1Pv 875/16, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Ak súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, rozhodne o nároku poškodeného vždy tak, že ho s nárokom na náhradu škody podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkáže na civilný proces. Z uvedeného dôvodu poškodenú spoločnosť COOL FOOD original products, s.r.o (výpisy z obchodného registra) obligatórne odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.